

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการต่างประเทศ. ราชอาณาจักรกัมพูชา. ข้อมูลประเทศต่างๆ [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.mfa.go.th/web/479.php?id=51> [2004, January 15].

เขียน ธีระวิทย์ และ สุณัย ผาสุก. กัมพูชา: ประวัติศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมือง และการต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ไฉน อาภาฤทธิ์. การต่อต้านทุ่นระเบิด. นิตยสารทหารช่าง. 32,4 (มีนาคม 2542): 8 -11.

ชายชาญ นิตการราวี. ยูโนพัฒนาใหม่ด้านกัมพูชา. สยามรัฐ (12 มกราคม 2535): 1,14.

ชา อวม, ไผ แง และ โสม อิน. ประวัติศาสตร์กัมพูชา: แบบเรียนของเขมรที่เกี่ยวข้องกับไทย. แปลโดย ศานติ ภักดีคำ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2546.

ชุมพล เลิศรัฐการ. กัมพูชาในการเมืองโลก บทบาทเจ้าสีหนุกับสงครามและสันติภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธัญญา, 2546.

ณัฐณี เกิดสุคนธ์. ผลกระทบของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศเกี่ยวกับการห้ามใช้และการจำกัดการใช้ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล: กรณีศึกษาประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ณัฐนิภา บุรุษพัฒน์. สหประชาชาติกับการฟื้นฟูสันติภาพและการจัดตั้งรัฐบาลในกัมพูชา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

เดวิด แชนด์เลอร์. ประวัติศาสตร์กัมพูชา. แปลโดย พรรณงาม เเงาธรรมสาร, สดใส ชันติวรพงศ์ และวงเดือน นาราสะจจ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ทรงฤทธิ์ โพนเงิน. ซากตกค้างจากยุคสงครามเย็น: ระเบิดสังหารแสนล้านดอลลาร์(จบ). เนชั่นสุดสัปดาห์ 8,374 (สิงหาคม 2542): 24.

ธีระ นุชเปี่ยม. การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองกัมพูชา. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2542.

ธีระ นุชเปี่ยม. พระตะบอง. ประวัติศาสตร์สากลสมัยใหม่: เอเชีย เล่ม 1 อักษร A-B ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 1 (2539): 410 - 412.

ประเสริฐ วิทยารัฐ. Atlas แผนที่ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2542.

- พัน รักรักษ์แก้ว. อาวุธของคนจน. วารสารนาวิกศาสตร์ 82, 2 (กุมภาพันธ์ 2542) : 14.
- มาดแลนด์ จีโต. ประวัติเมืองพระนคร (Angkor) ของขอม. แปลโดย สุภัทรทิศ ดิศกุล, ม.จ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จันฉนวนิชย์, 2526.
- ยูโนซอทหารญี่ปุ่น 700 คนในเขมร. สยามรัฐ (13 สิงหาคม 2535): 14
- เลขาฯยูโนเผยแพร่แผนส่งกองกำลังเฉพาะกิจเข้าเขมร ตั้งได้ใน 7 วันหลังลงนามสันติภาพ - เริ่มงาน
ธ.ค.. สยามรัฐ (4 ตุลาคม 2534): 2.
- วัชรินทร์ ยงศิริ. กัมพูชา. ใน ปราณี ทิพย์รัตน์ (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1991/2534. หน้า131-146. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วัชรินทร์ ยงศิริ. กัมพูชา. ใน วัชรินทร์ ยงศิริ พรพิมล ศรีโชติ และชปา จิตต์ประทุม (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1995/2538. หน้า 101-128. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สมพงษ์ ชูมาก. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (1948-1995). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สมพงษ์ ชูมาก และ อรณี นवलสุวรรณ. ปัญหาผู้ลี้ภัยอินโดจีน: ทำที่และการปฏิบัติของประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สมพงษ์ ชูมาก. องค์การระหว่างประเทศ: สันนิบาตชาติ สหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สมบัติ จำปาเงิน. ภูมินามานุกรม. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2545.
- สถิตกาญจน์ วัชรคุปต์. สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติกับการเข้าร่วมแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบตามแนวชายแดนไทย-พม่า. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2544.
- สยามจดหมายเหตุ 16, 46 (พฤศจิกายน 2534): 1282-1286. อ้างใน วัชรินทร์ ยงศิริ. กัมพูชา. ใน
อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ และ วัชรินทร์ ยงศิริ (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1992/2535. หน้า
113 -132. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สยามจดหมายเหตุ 17,12 (มีนาคม 2535): 334. อ้างใน วัชรินทร์ ยงศิริ, กัมพูชา. ใน อุกฤษฏ์
ปัทมานันท์ และ วัชรินทร์ ยงศิริ (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1993/2536. หน้า 107-135.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุภางค์ จันทวานิช. ผู้ลี้ภัยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ใน วัชรินทร์ ยงศิริ, พรพิมล ตริโชติ, ชปา จิตต์ประทุม และ มานะ มาลาเพชร (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1994/2537. หน้า 23-28. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สุภางค์ จันทวานิช. ผู้อพยพลี้ภัยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ใน อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ และ วัชรินทร์ ยงศิริ (บรรณาธิการ), เอเชียรายปี 1993/2536. หน้า 23-35. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ภาษาอังกฤษ

An Agenda for Peace: Preventive Diplomacy, Peace Making and Peace-Keeping. (47/277 – S/2411, Report of the Secretary-General Pursuant to the Statement Adopted by the Summit Meeting of the Security Council on 31 January 1992) [Online]. 1992. Available from: <http://www.un.org/Docs/SG/agpeace.html> [2003, January 24].

Annan, A. Kofi. Strengthening Peace Operations. We the Peoples – The Role of the United Nations in the 21st Century. (Millennium Report of the Secretary - General of the United Nations) [Online]. 2000. Available from: <http://www.un.org/millennium/sg/report/full.htm> [2003, January 24].

Annan, Kofi. International Community Urged to Make Land-Mines: 'A Weapon of the Past and Symbol of Shame'. Addressing Diplomatic Conference on Land-Mines. Oslo, Norway, September 2, 1997 [Online]. 1997. Available from: <http://www.un.org/Depts/mine/UNDocs/sgsm6313.htm> [2003, March 10].

Beier, J. Marshall and Crosby, Denholm Ann. Harnessing Change for Continuity: The Play of Political and Economic Forces Behind the Ottawa Process. in Maxwell A. Cameron, Robert J. Lawson and Brain W. Tomlin (eds.), To Walk Without Fear: The Global Movement to Ban Landmines, pp. 269-291. Toronto: Oxford University Press, 1998.

Cambodia: Agenda for Rehabilitation and Reconstruction. 1992. Cited in Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Guns Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.

- Cambodia. Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and Their Destruction. Reporting Formats for Article 7: Reporting for Time Period from/for 1993 to 26 June 2000 [Online]. 2000. Available from: <http://disarmament2.un.org/MineBan.nsf/5e7c40bf6945fff85256c690078157a/704bc211c77297938525690b00551502?OpenDocument> [2003, February 20].
- Cambodia. Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and Their Destruction. Reporting Formats for Article 7: Reporting for time Period from/for 1 January 2000 to 31 December 2000 [Online]. 2001. Available from: <http://disarmament2.un.org/MineBan.nsf/ec0bf6945fff85256c690078157a/3bbd7c565ae5e25985256a80004df6b3?OpenDocument> [2003, December 1].
- Cambodia. Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and Their Destruction. Reporting Formats for Article 7: Reporting for Time Period from/for 1 January 2002 to 31 December 2002 [Online]. 2003. Available from: <http://disarmament2.un.org/MineBan.nsf/e7c40bf6945ffff5256c690078157a/82b6f6afe57ece2585256d1a004430a5?OpenDocument> [2003, December 1].
- Cambodia Infrastructure 29 March - 21 April 1990 and June - 15 July 1990. Cited in Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Guns Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.
- Cambodia Mine/UXO Victim Information System – CMVIS. Monthly Mine/UXO Victim Report. September 2001. Cited in Dammers, Chris. Participatory Monitoring and Evaluation of Humanitarian Mine Action in Cambodia. in Willett, Susan (ed.), Participatory Monitoring of Humanitarian Mine Action: Giving Voice to Citizens of Nicaragua, Mozambique and Cambodia, pp. 69-101. Geneva: United Nations Institute for Disarmament Research, 2003.
- CMAC. Cambodian Mine Action Center: Integrated Work Plan 2002 [Online]. 2002. Available from: http://www.mineaction.org/countries/refdocs.cfm?doc_ID=741&country_ID=262 [2003, February 20].

- CMAC. Information Sheet No.4. CMAC Demining Activities from March 1992 to May 1995. 1995. Cited in Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Guns Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.
- Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Antipersonnel Mines and Their Destruction [Online]. (n.d.) Available from: http://www.mineaction.org/advocacy_conventions/mbcfulltexttreaty.cfm?outersiteid=OttawaTreaty18June.htm [2003, January 24].
- Coupland, R.M. Assistance for Victims of Anti-Personnel Mines: Needs, Constraints and Strategy. Geneva: ICRC, 1997. Cited in International Committee of the Red Cross. Landmines Must Be Stopped. Geneva: ICRC, 1998.
- Davies, Paul. War of the Mines: Cambodia, Landmines and the Impoverishment of a Nation. London: Pluto Press, 1994.
- Department of Public Information, United Nation. After Ottawa: What's Next in the Fight against Landmines [Online]. (1997). Available from: <http://www.un.org/NewLinks/mine1.htm> [2003, December 1].
- Findlay, Trevor. Cambodia: The Legacy and Lessons of UNTAC. Oxford: Oxford University Press, 1995. (SIPRI Research Report No. 9).
- Geneva International Center for Humanitarian Demining. A Study of Socio-Economic Approaches to Mine Action. Geneva: United Nations Development Programme, 2001.
- Ghali, Boutros Boutros. The Land Mine Crisis: A Humanitarian Disaster. Foreign Affairs 73 (September/ October 1994): 11.
- George Mason University. United Nations Transitional Authority in Cambodia [Online]. (n.d.). Available from: <http://www.gmu.edu/departments/t-po/resource-bk/mission/untac.html> [2003, October 27].
- Handicap International. Amputees in Cambodia. Cited in United Nations. Cambodia: The Development of Indigenous Mine Action Capacities [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/dpko/mine/Reports/cambodia/cambodia.htm> [2003, February 20].

- History of Landmine [Online]. (n.d.). Available from: <http://www.landmines.org/glc/index-glc.asp> [2002, November 28].
- ICBL. Country Report: Cambodia. Landmine Monitor Report 2000 [Online]. 2000. Available from: <http://www.hrw.org/reports/2000/landmines/index.htm> [2002, November 7].
- ICBL. Country Report: Cambodia. Landmine Monitor Report 2001 [Online]. 2001. Available from: <http://www.icbl.org/lm/2001> [2002, November 21].
- ICBL. Landmine Monitor - Cambodia Country Report 1999 [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.icbl.org/lm/1999/english/cambodia.html> [2003, October 27].
- ICBL. Law on the Ban of Anti-Personnel Landmines (Unofficial Translation). Landmine Monitor - Cambodia Country Report [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.icbl.org/lm/1999/english/cambodia.html> [2003, October 27].
- Jackson, Heather. Hidden Killers. British Medical Journal 312, 7030 (March 1996): 586.
- Khmer Empire. Columbia Encyclopedia [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.bartleby.com/65/kh/KhmerEmp.html> [2004, January 15].
- Khmer Rouge. Columbia Encyclopedia [Online]. (n.d.). Available from: <http://www.encyclopedia.com/html/k/khmerr1ou.asp> [2004, January 14].
- Kingdom of Cambodia. Convention on the Prohibition of Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on Their Destruction, Report Presented to the United Nations Secretary-General: Report Period from 1/1/2001 to 31/12/2001 [Online]. 2002. Available from: [http://disarmament2.un.org/MineBan.nsf/5e7c40bf6945fff85256c690078157a/a160c781b57e0abd85256ba50057fdcd/\\$FILE/RapportOttawaArticle72002Electronicversion.PDF](http://disarmament2.un.org/MineBan.nsf/5e7c40bf6945fff85256c690078157a/a160c781b57e0abd85256ba50057fdcd/$FILE/RapportOttawaArticle72002Electronicversion.PDF) [2003, December 1].
- Kingdoms of Southeast Asia 500-1500. In Patrick K. O'Brien (ed.), Atlas of World History, pp. 64-65. New York: Oxford University Press, 2002.
- Landmine Facts in Brief. Landmines: A Global Health Crisis [Online]. (n.d.). Available from: <http://www.ippnw.org/MineFacts.html> [2002, November 28].
- Landmines – the Facts. New Internationalist Magazine 294 (September 1997) [Online]. 1997. Available from: <http://www.newint.org/issue294/facts.html> [2002, November 28].

- Landmines - Trail of Terror. New Internationalist Magazine 294 (September 1997) [Online]. 1997. Available from: <http://www.newint.org/issue294/fields.htm> [2002, November 28].
- Lawson, Bob. The Ottawa Process. Landmines. (Demining News from the United Nations) 2.2 (May 1997): 6
- McGrath, Rae. Landmines and Unexploded Ordnance: A Resource Book. London: Pluto Press, 2000.
- Mineaction [Online]. 2002. Available from: http://www.mineaction.org/misc/dynamic_overview.cfm?did=5 [2002, November 19].
- Mouly, Ieng. A National Mine Action Institution: The Cambodian Mine Action Center [Online]. (n.d.) Available from: <http://maic.jmu.edu/ournal/5.1/Focus/CMACMouly/cmactmouly.htm> [2003, October 27].
- Paris Peace Agreement (Paris, October 23, 1991) [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.websitesrcg.com/border/repatriation/Paris-Annexes.html> [2003, November 24].
- Pugh, Michael. Peacekeeping and Humanitarian Intervention. In White, Brian, Little, Richard and Smith, Michael (eds.), Issues in World Politics, pp.134-156. New York: St. Martin's Press, 1997.
- Ramirez-Faria, Carlos. The History Dictionary of World Political Geography: An Encyclopedic Guide to the History of Nations. New York: Palgrave, 2001.
- Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Gun Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.
- Seward, Desmond. The Battle of Agincourt. The Hundred Year's War [Online]. (n.d.). Available from: <http://acasun.eckerd.edu/~oberhot/agincourt.htm> [2003, January 22].
- Solutions [Online]. (n.d.). Available from: <http://www.landmines.org/glc/index-glc.asp> [2002, November 28].
- The United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). Landmine Monitor Report 2001 [Online]. 2001. Available from: <http://www.icbl.org/cgi-bin/go.cgi?0=http://www.unhcr.ch> [2002, November 21].

- UNDP. Report of the Kampuchea Needs Assessment Study .1989. Cited in Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Guns Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.
- UNDP. Report of the Survey Missions. Cited in Roberts, Shawn and Williams, Jody. After the Guns Fall Silent: The Enduring Legacy of Landmines. Washington, DC: Vietnam Veterans of America Foundation, 1995.
- United Nations. Assistance in Mine Clearance: Report of the Secretary-General. A/49/150: 6 September 1994. (Mimeographed).
- United Nations. Assistance in Mine Clearance: Report of the Secretary-General. A/50/408: 6 September 1995 [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/mine/UNDocs/a50-408.htm> [2003, February 20].
- United Nations. Cambodia: The Development of Indigenous Mine Action Capacities [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/dpko/mine/Reports/cambodia/cambodia.htm> [2003, February 20].
- United Nations Children's Fund (UNICEF). Landmine Monitor Report 2002 [Online]. 2002. Available from: <http://www.icbl.org/lm/2002/> [2002, November 21].
- United Nations Development Programme. Landmine Monitor Report 2001 [Online]. 2001. Available from: <http://www.icbl.org/cgi-bin/go.cgi?0=http://www.undp.org/erd/mineaction/> [2002, November 21].
- United Nations Development Programme. United Nations Development Programme [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.undp.org/erd/mineaction/index.htm> [2003, January 24].
- United Nations Development Programme. United Nations Development Programme: Mine Action Policy Statement [Online]. 1998. Available from: http://www.undp.org/erd/devinitiatives/mineaction/mineaction_policy.htm [2003, March 10].
- United Nations. Fighting Landmines: The Ottawa Process and the United Nations Role. United Nations, November 1997. (Mimeographed).
- United Nations. Mine Action and Effective Coordination: The United Nations Policy [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/dpko/mine/POLICYdoc.htm> [2003, February 20].

- United Nations. Mine Action and Effective Coordination: the United Nations Policy A/53/496. United Nations Mine Action Service Document [Online]. 1998. Available from: <http://www.mineaction.org/countries/redocs.cfm?ID=280&from=misc/...> [2002, November 19].
- United Nations Mine Action Service. Identifying landmines and Unexploded Ordnance. Landmine and UXO Safety Handbook. New York: United Nations, 2000.
- United Nations Mine Action service. Landmine Monitor Report 2000 [Online]. 2000. Available from: <http://www.icbl.org/lm/2002>. [2002, November 21].
- United Nations Mine Action Service (UNMAS). Landmine Monitor Report 2002 [Online]. 2002. Available from: <http://www.icbl.org/lm/2002> [2002, November 21].
- United Nations Office for Project Services. Landmine Monitor Report 2002 [Online]. 2002. Available from: <http://www.icbl.org/lm/2002> [2002, November 21].
- United Nations. Peacekeeping in the Service of Peace [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/dpko/dpko/intro/4.htm> [2003, March 10].
- United Nations. Resolution 880 (1993): Adopted by the Secretary Council at Its 3303rd Meeting, on 4 November 1993 [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.mineaction.org/pdf%20file/S%20RES%20880%20Cambodia.pdf> [2003, December 1].
- United Nations. Study Report: The Development to Indigenous Mine Action Capacities [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.un.org/Depts/dpko/mine/Reports/study/study.htm> [2003, February 20].
- United Nations. United Nations Peacekeeping: 50 Years 1948 – 1998. New York: United Nations, 2000.
- United Nations. What Is the UN Doing to Rid the World of Landmines?. Chapter 2: What Does the United Nations Do to Promote Peace and Security? [Online]. (n.d.) Available from: http://www.un.org/geninfo/ir/ch2/ch2_tst.htm [2003, December 1].
- United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs. Hidden Killers: The Global Landmine Crisis. Washington: United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs, 1998 [Online]. 1998. Available from: http://www.state.gov/www/global/arms/rpt_9809_demine_nxg.html [2002, November 25].

United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs. Hidden Killers 2001 - - The world's Landmines Problem. To Walk the Earth in Safety: The United States Commitment to Humanitarian Demining. Washington: United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs, 2001 [Online]. 2001. Available from: <http://www.state.gov/t/pm/rls/rpt/walkearth/2001/> [2002, December 16].

UNOCHA. Multi - Country Mine Action Study: Cambodia: The Development of Indigenous Mine Action Capacities [Online]. 1997. Available from: http://www.mineaction.org/countries/refdocs.cfm?doc_ID=270&country_ID=262 [2003, February 20].

Woodward, Angela. The United Nations' Role in Implementing the Compliance Aspects of the Ottawa Convention. Landmine Monitor Report 2000 [Online]. 2000. Available from: <http://www.hrw.org/reports/2000/landmines/> [2002, November 14].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

จำนวนกับระเบิดในแต่ละประเทศ (ข้อมูลจากปี ค.ศ. 1994)

ประเทศ	จำนวนกับระเบิดโดยประมาณ
อัฟกานิสถาน	10,000,000
แองโกลา	9-15,000,000
ออสเตรเลีย	*
อาเซอร์ไบจาน	50,000
เบลารุส	*
เบลเยียม	*
บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	1-1,700,000
กัมพูชา	8-10,000,000
ชาติ	*
จีน	10,000,000
โคลัมเบีย	*
คอซตาริกา	1,500
โครเอเชีย	2,000,000
ไซปรัส	16,942
จิบูตี	*
เอกวาดอร์	*
ฮังการี	22,700,000
เอลซัลวาดอร์	20,000
เอริเทรีย	1,000,000
เอธิโอเปีย	500,000
จอร์เจีย	75-150,000
เยอรมนี	*
กัวเตมาลา	2-4,000
ฮอนดูรัส	4,000
อิหร่าน	*

ประเทศ	จำนวนกับระเบิดโดยประมาณ
อิรัก	10,000,000
จอร์แดน	206,193
เกาหลีใต้	*
ลัตเวีย	17,000
ลาว	*
เลบานอน	20,000
ไลบีเรีย	1,000
ลิเบีย	*
ลักเซมเบิร์ก	*
มอริเตเนีย	*
โมซัมบิก	1,000,000
พม่า	*
นามิเบีย	50,000
เนเธอร์แลนด์	*
นิการากัว	109,337
โอมาน	*
เปรู	*
ฟิลิปปินส์	*
รัสเซีย	*
รวันดา	50-60,000
เซเนกัล	*
สโลวีเนีย	*
โซมาเลีย	1,000,000
ศรีลังกา	*
ซูดาน	1,000,000
ซีเรีย	*
ทาจิกิสถาน	*
ไทย	*

ประเทศ	จำนวนกับระเบิดโดยประมาณ
ตุนีเซีย	*
ยูกันดา	*
ยูเครน	*
เวียดนาม	*
เยเมน	100,000
ยูโกสลาเวีย	500,000
ซิมบับเว	*

พื้นที่อื่นๆ

หมู่เกาะฟอล์กแลนด์ (มาวี้นัส)	30,000
ซัมมูและแคชเมียร์	*
ซาฮาราตะวันตก	10,000

* ไม่ระบุ

ข้อมูลจาก United Nations, Assistance in Mine Clearance: Report of the Secretary-General. (A/49/150. 6 September 1994). P. 5. (Mimeographed).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

จำนวนกับระเบิดแต่ละประเทศ (ข้อมูลปีค.ศ.2000)

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากกับระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน กับระเบิด (โดยประมาณ)
อัฟกานิสถาน	2,400	25,900,000	732 กม. ²	4,000,000
แอลบาเนีย	31	3,500,000	1,400 เฮกตาร์	ไม่ทราบ
อัลจีเรีย	10	31,200,000	ไม่ทราบ	3,000,000
อันดอร์รา	-	69,000	-	-
แอนโกลา	840	10,150,000	245,000 ล้าน ม. ²	200K-6 ล้าน
แอนติกาและ บาร์บูดา	-	67,000	-	-
อาร์เจนตินา	-	37,000,000	-	-
อาร์เมเนีย	8	3,345,000	18-2,500 เฮกตาร์	80-100,000
ออสเตรเลีย	-	19,200,000	-	-
อาเซอร์ไบจาน	ไม่ทราบ	7,750,000	604 กม. ²	50,000
บาฮามาส	-	295,000	-	-
บาห์เรน	ไม่ทราบ	635,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
บังคลาเทศ	-	129,200,000	-	-
บาร์เบโดส	-	275,000	-	-
เบลารุส	10	10,370,000	353 กม. ²	ไม่ทราบ
เบลเยียม	-	10,245,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เบลีส	-	249,200	-	-
เบนิน	-	6,400,000	-	-
ภูฏาน	-	2,006,000	-	-
โบลีเวีย	-	8,153,000	-	-

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
บอสเนียและ เฮอร์เซโกวีนา	87	3,836,000	4,200 กม. ²	1,000,000
บอตสวานา	-	1,577	-	-
บราซิล	-	172,861,000	-	-
บรูไนดารุสซาลาม	-	337,000	-	-
บัลแกเรีย	-	7,797,000	-	-
บูร์กินาฟาโซ	-	11,947,000	-	-
พม่า	1,500	41,735,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
บุรุนดี	ไม่ทราบ	6,055,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
กัมพูชา	811	12,213,000	2,000 กม. ²	300,000-1 ล้าน
แคเมอรูน	-	15,422,000	-	-
แคนาดา	-	31,279,000	-	-
เคปเวิร์ด	-	401,400	-	-
สาธารณรัฐ แอฟริกากลาง	-	3,513,000	-	-
ชาด	150	8,425,000	77,685 กม. ²	500,000
ชิลี	-	15,154,000	ไม่ทราบ	250,000+
จีน	ไม่ทราบ	1,262,000,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
โคลัมเบีย	ไม่ทราบ	39,686,000	248,216 กม. ²	70,000
คอโมโรส	-	579,000	-	-
ชาอัวร์	ไม่ทราบ	51,965,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
สาธารณรัฐคองโก	ไม่ทราบ	2,831,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
คอซตาริกา	-	3,711,000	170,000 ม. ²	3,000-5,000
โกตดิวัวร์	-	15,981,000	-	-
โครเอเชีย	22	4,282,000	4,000 กม. ²	1-1.2 ล้าน

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
คิวบา	ไม่ทราบ	11,142,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ไซปรัส	-	759,000	42 กม. ²	17,000
เช็ก	-	10,273,000	-	-
เดนมาร์ก	-	5,337,000	100 กม. ²	ไม่ทราบ
จิบูตี	7	451,500	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
โดมินีกา	-	71,600	-	-
โดมินีกัน	-	8,443,000	-	-
เอกวาดอร์	ไม่ทราบ	12,921,000	10,000 กม. ²	50,000-60,000
อียิปต์	ไม่ทราบ	68,360,000	2,800 กม. ²	5-7.5 ล้าน
เอลซัลวาดอร์	ไม่ทราบ	6,123,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
อิเควทอเรียลกินี	-	475,000	-	-
เอริเทรีย	200	4,136,000	ไม่ทราบ	1.5-2 ล้าน
เอสโตเนีย	18	1,432,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เอธิโอเปีย	159	94,136,000	2,000 กม. ²	1.5-2 ล้าน
ฟีจี	-	833,000	-	-
ฟินแลนด์	-	5,168,000	-	-
ฝรั่งเศส	-	59,330,000	50 กม. ²	ไม่ทราบ
กาบอง	-	1,208,000	-	-
แกมเบีย	-	1,367,000	-	-
จอร์เจีย	ไม่ทราบ	5,020,000	220 กม. ²	50,000
เยอรมนี	-	82,800,000	-	-
กานา	-	19,534,000	-	-
กรีซ	ไม่ทราบ	10,602,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เกรเนดา	-	90,000	จำนวนมาก กม. ²	-
กัวเตมาลา	-	12,640,000	8 กม. ²	1,500-2,000

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
กินี	-	7,467,000	-	-
กินีบิสเซา	16	1,286,000	30 กม. ²	16,000-20,000
กายอานา	ไม่ทราบ	698,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เฮติ	ไม่ทราบ	6,868,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ฮอนดูรัส	ไม่ทราบ	6,250,000	ไม่ทราบ	15-35,000
ฮังการี	-	10,139,000	-	-
ไอซ์แลนด์	-	277,000	100 กม. ²	-
อินเดีย	835	1,014,000,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
อินโดนีเซีย	-	224,785,000	-	-
อิหร่าน	ไม่ทราบ	65,620,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
อิรัก	ไม่ทราบ	22,676,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ไอร์แลนด์	-	3,798,000	-	-
อิสราเอล	-	5,843,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
อิตาลี	-	57,635,000	ไม่ทราบ	-
จาเมกา	-	2,653,000	-	-
ญี่ปุ่น	ไม่ทราบ	126,555,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
จอร์แดน	12	4,999,000	100 กม.	222,637
คาซัคสถาน	-	16,734,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เคนยา	ไม่ทราบ	30,340,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
คีริบาส	ไม่ทราบ	92,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เกาหลีใต้	ไม่ทราบ	47,471,000	ไม่ทราบ	1,125,000
เกาหลีเหนือ	ไม่ทราบ	21,688,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
โคโซโว	ไม่ทราบ	2,100,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
คูเวต	ไม่ทราบ	1,974,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
คีร์กีซสถาน	2	4,686,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
ลาว	ไม่ทราบ	5,498,000	87,213 กม. ²	ไม่ทราบ
ลัตเวีย	ไม่ทราบ	2,405,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
เลบานอน	55	3,578,000	ไม่ทราบ	165,000+
เลโซโท	-	2,144,000	-	-
ไลบีเรีย	-	3,165,000	-	-
ลิเบีย	ไม่ทราบ	5,446,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ลิกเตนสไตน์	-	32,000	-	-
ลิทัวเนีย	ไม่ทราบ	3,621,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ลักเซมเบิร์ก	-	438,000	ไม่ทราบ	-
มาซิโดเนีย	ไม่ทราบ	2,042,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
มาดากัสการ์	-	15,507,000	-	-
มาลาวี	ไม่ทราบ	10,386,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
มาเลเซีย	-	21,800,000	-	-
มัลดีฟส์	-	302,000	-	-
มาลี	-	10,686,000	-	-
มอลตา	-	392,000	ไม่ทราบ	-
หมู่เกาะ มาร์แชลล์	-	68,200	ไม่ทราบ	-
มอริเตเนีย	ไม่ทราบ	2,668,000	210,000 กม. ²	ไม่ทราบ
มอริเชียส	-	1,180,000	-	100,000
เม็กซิโก	-	100,350,000	-	-
ไมโครนีเชีย	-	133,200	ไม่ทราบ	-
มอลโดวา	-	4,431	-	-
โมนาโก	ไม่ทราบ	32,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
มองโกเลีย	ไม่ทราบ	2,617,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
โมร็อกโก	10	30,123,000	ไม่ทราบ	1-2 ล้าน
โมซัมบิก	29	19,105,000	ไม่ทราบ	800,000-1 ล้าน
นามิเบีย	115	1,772,000	100,000 กม. ²	ไม่ทราบ
นาอูรู	-	11,900	-	-
เนปาล	-	24,703,000	-	-
เนเธอร์แลนด์	ไม่ทราบ	15,893,000	40,000 เฮกตาร์	ไม่ทราบ
นิวซีแลนด์	-	3,820,000	-	-
นิการากัว	ไม่ทราบ	4,813,000	ไม่ทราบ	108,000
ไนเจอร์	-	10,076,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ไนจีเรีย	-	123,338,000	-	-
นอร์เวย์	-	4,482,000	-	-
โอมาน	ไม่ทราบ	2,534,000	4,840 กม. ²	1-5,000
ปากีสถาน	ไม่ทราบ	141,554,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ปาเลา	ไม่ทราบ	19,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ปานามา	-	2,809,000	7,675 เฮกตาร์	-
ปาปัวนิวกินี	-	4,927	ไม่ทราบ	-
ปารากวัย	-	5,586,000	-	-
เปรู	ไม่ทราบ	27,013,000	ไม่ทราบ	187,000
ฟิลิปปินส์	-	81,160,000	-	-
โปแลนด์	ไม่ทราบ	38,647,000	96560 ม. ²	ไม่ทราบ
โปรตุเกส	-	10,049,000	-	-
กาตาร์	-	745,000	-	-
โรมาเนีย	ไม่ทราบ	22,412,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
รัสเซีย	25	146,002,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
รวันดา	15	7,230,000	1,320 กม. ²	250,000

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
เซนต์คิสต์และ เนวิส	-	39,000	-	-
เซนต์ลูเชีย	-	156,300	-	-
เซนต์วินเซนต์และ เกรนาดีน	-	115,500	-	-
ซามัว	-	180,000	-	-
ซานมารีโน	-	27,000	-	-
เซาโตเมและ ปรินซิเป	-	160,000	-	-
ซาอุดีอาระเบีย	-	22,024,000	ไม่ทราบ	-
เซเนกัล	ไม่ทราบ	9,998,000	15,000 กม. ²	ไม่ทราบ
เซเชลส์	-	79,400	-	-
เซียร์ราลีโอน	ไม่ทราบ	5,233,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
สิงคโปร์	-	4,152,000	-	-
สาธารณรัฐ สโลวัก	ไม่ทราบ	5,408,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
สโลวีเนีย	-	1,928,000	-	-
หมู่เกาะโซโลมอน	-	467,000	ไม่ทราบ	-
ไซมาเลีย (ตะวันตกเฉียง เหนือ)	ไม่ทราบ	7,254,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
แอฟริกาใต้	-	43,422	-	-
สเปน	-	39,997,000	-	-
ศรีลังกา	499	19,239,000	ไม่ทราบ	300,000-1 ล้าน
ชูดาน	ไม่ทราบ	35,080,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ซูรินาเม	-	432,000	50 กม. ²	30

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากภัยระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน ภัยระเบิด (โดยประมาณ)
สวาซิแลนด์	-	1,084,000	3 กม. ²	12
สวีเดน	-	8,874,000	-	-
สวิตเซอร์แลนด์	-	7,263,000	-	-
ซีเรีย	ไม่ทราบ	16,306,000	36,000+กม. ²	300,000+
ไต้หวัน	ไม่ทราบ	22,192,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ทาจิกิสถาน	40	6,441,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
แทนซาเนีย	-	35,307,000	-	-
ไทย	ไม่ทราบ	61,231,000	2,500 กม. ²	1,000,000
โตโก	-	5,019,000	-	-
ตองกา	-	103,000	-	-
ตรินิแดดและ โตเบโก	-	1,176,000	-	-
ตูนิเซีย	ไม่ทราบ	9,594,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ตุรกี	-	65,667,000	-	-
เติร์กเมนิสถาน	-	4,519,000	-	-
ตูวาลู	-	11,000	-	-
ยูกันดา	ไม่ทราบ	23,314,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
ยูเครน	ไม่ทราบ	49,154,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
สหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์	-	2,370,000	-	-
สหราชอาณาจักร	-	59,509,000	20 กม. ²	18,500
อุรุกวัย	-	3,335,000	-	-
อุซเบกิสถาน	16	24,756,000	14 กม. ²	7,000
วานูอาตู	-	190,000	-	-
นครรัฐวาติกัน	-	870	-	-

ประเทศ	ผู้ได้รับอุบัติเหตุ จากกับระเบิด ค.ศ. 2000 (โดยประมาณ)	จำนวน ประชากร	พื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบ	จำนวน กับระเบิด (โดยประมาณ)
เวเนซุเอลา	-	23,543,000	-	-
เวียดนาม	2,000	78,774,000	ไม่ทราบ	3.5 ล้าน
เยเมน	ไม่ทราบ	17,480,000	923 กม. ²	100,000
ยูโกสลาเวีย	ไม่ทราบ	10,663,000	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
แซมเบีย	ไม่ทราบ	9,583,000	2,500 กม. ²	ไม่ทราบ
ซิมบับเว	4	11,343,000		2.5 ล้าน

ที่มา: United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs, "Hidden Killers 2001 - - The World's Landmines Problem," To Walk the Earth in Safet: The United States Commitment to Humanitarian Demining.(Washington: United States Department of State, Bureau of Political-Military Affairs, 2001) [Online]. 2001. Available from: <http://www.state.gov/t/pm/rls/rpt/walkearth/2001/> [2002, 16 December].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Antipersonnel Mines and Their Destruction

Preamble

The States Parties,

Determined to put an end to the suffering and casualties caused by anti-personnel mines, that kill or maim hundreds of people every week, mostly innocent and defenceless civilians and especially children, obstruct economic development and reconstruction, inhibit the repatriation of refugees and internally displaced persons, and have other severe consequences for years after emplacement,

Believing it necessary to do their utmost to contribute in an efficient and coordinated manner to face the challenge of removing anti-personnel mines placed throughout the world, and to assure their destruction,

Wishing to do their utmost in providing assistance for the care and rehabilitation, including the social and economic reintegration of mine victims,

Recognizing that a total ban of anti-personnel mines would also be an important confidence-building measure,

Welcoming the adoption of the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and calling for the early ratification of this Protocol by all States which have not yet done so,

Welcoming also United Nations General Assembly Resolution 51/45 S of 10 December 1996 urging all States to pursue vigorously an effective, legally-binding international agreement to ban the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel landmines,

Welcoming furthermore the measures taken over the past years, both unilaterally and multilaterally, aiming at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the call for a total ban of anti-personnel mines and recognizing the efforts to that end undertaken by the International Red Cross and Red Crescent Movement, the International Campaign to Ban Landmines and numerous other non-governmental organizations around the world,

Recalling the Ottawa Declaration of 5 October 1996 and the Brussels Declaration of 27 June 1997 urging the international community to negotiate an international and legally binding agreement prohibiting the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Emphasizing the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and determined to work strenuously towards the promotion of its universalization in all relevant fora including, inter alia, the United Nations, the Conference on Disarmament, regional organizations, and groupings, and review conferences of the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects,

Basing themselves on the principle of international humanitarian law that the right of the parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and materials and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering and on the principle that a distinction must be made between civilians and combatants,

Have agreed as follows:

Article 1 General obligations

1. Each State Party undertakes never under any circumstances:
 - a) To use anti-personnel mines;
 - b) To develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, anti-personnel mines;
 - c) To assist, encourage or induce, in any way, anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.
2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2 Definitions

1. "Anti-personnel mine" means a mine designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person and that will incapacitate, injure or kill one or more persons. Mines designed to be detonated by the presence, proximity or contact of a vehicle as opposed to a person, that are equipped with anti-handling devices, are not considered anti-personnel mines as a result of being so equipped.
2. "Mine" means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle.
3. "Anti-handling device" means a device intended to protect a mine and which is part of, linked to, attached to or placed under the mine and which activates when an attempt is made to tamper with or otherwise intentionally disturb the mine.
4. "Transfer" involves, in addition to the physical movement of anti-personnel mines into or from national territory, the transfer of title to and control over the mines, but does not involve the transfer of territory containing emplaced anti-personnel mines.
5. "Mined area" means an area which is dangerous due to the presence or suspected presence of mines.

Article 3 Exceptions

1. Notwithstanding the general obligations under Article 1, the retention or transfer of a number of anti-personnel mines for the development of and training in mine detection,

mine clearance, or mine destruction techniques is permitted. The amount of such mines shall not exceed the minimum number absolutely necessary for the above-mentioned purposes.

1. The transfer of anti-personnel mines for the purpose of destruction is permitted.

Article 4 Destruction of stockpiled anti-personnel mines

Except as provided for in Article 3, each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all stockpiled anti-personnel mines it owns or possesses, or that are under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than four years after the entry into force of this Convention for that State Party.

Article 5 Destruction of anti-personnel mines in mined areas

1. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than ten years after the entry into force of this Convention for that State Party.
2. Each State Party shall make every effort to identify all areas under its jurisdiction or control in which anti-personnel mines are known or suspected to be emplaced and shall ensure as soon as possible that all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means, to ensure the effective exclusion of civilians, until all anti-personnel mines contained therein have been destroyed. The marking shall at least be to the standards set out in the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects.
3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines referred to in paragraph 1 within that time period, it may submit a request to a Meeting of the States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such anti-personnel mines, for a period of up to ten years.

4. Each request shall contain:

- a) The duration of the proposed extension;
- b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including:
 - (i) The preparation and status of work conducted under national demining programs;
 - (ii) The financial and technical means available to the State Party for the destruction of all the anti-personnel mines; and
 - (iii) Circumstances which impede the ability of the State Party to destroy all the anti-personnel mines in mined areas;
- c) The humanitarian, social, economic, and environmental implications of the extension; and
- d) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

5. The Meeting of the States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors contained in paragraph 4, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension period.

6. Such an extension may be renewed upon the submission of a new request in accordance with paragraphs 3, 4 and 5 of this Article. In requesting a further extension period a State Party shall submit relevant additional information on what has been undertaken in the previous extension period pursuant to this Article.

Article 6 International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance, where feasible, from other States Parties to the extent possible.

2. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision of mine clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.

3. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the care and rehabilitation, and social and economic reintegration, of mine victims and for mine awareness programs. Such assistance may be provided, inter alia, through the United

Nations system, international, regional or national organizations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

4. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for mine clearance and related activities. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international or regional organizations or institutions, non-governmental organizations or institutions, or on a bilateral basis, or by contributing to the United Nations Voluntary Trust Fund for Assistance in Mine Clearance, or other regional funds that deal with demining.

5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled anti-personnel mines.

6. Each State Party undertakes to provide information to the database on mine clearance established within the United Nations system, especially information concerning various means and technologies of mine clearance, and lists of experts, expert agencies or national points of contact on mine clearance.

7. States Parties may request the United Nations, regional organizations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental fora to assist its authorities in the elaboration of a national demining program to determine, inter alia:

- a) The extent and scope of the anti-personnel mine problem;
- b) The financial, technological and human resources that are required for the implementation of the program;
- c) The estimated number of years necessary to destroy all anti-personnel mines in mined areas under the jurisdiction or control of the concerned State Party;
- d) Mine awareness activities to reduce the incidence of mine-related injuries or deaths;
- e) Assistance to mine victims;
- f) The relationship between the Government of the concerned State Party and the relevant governmental, inter-governmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the program.

8. Each State Party giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programs.

Article 7 Transparency measures

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party on:

- a) The national implementation measures referred to in Article 9;
- b) The total of all stockpiled anti-personnel mines owned or possessed by it, or under its jurisdiction or control, to include a breakdown of the type, quantity and, if possible, lot numbers of each type of anti-personnel mine stockpiled;
- c) To the extent possible, the location of all mined areas that contain, or are suspected to contain, anti-personnel mines under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of anti-personnel mine in each mined area and when they were emplaced;
- d) The types, quantities and, if possible, lot numbers of all anti-personnel mines retained or transferred for the development of and training in mine detection, mine clearance or mine destruction techniques, or transferred for the purpose of destruction, as well as the institutions authorized by a State Party to retain or transfer anti-personnel mines, in accordance with Article 3;
- e) The status of programs for the conversion or de-commissioning of anti-personnel mine production facilities;
- f) The status of programs for the destruction of anti-personnel mines in accordance with Articles 4 and 5, including details of the methods which will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- g) The types and quantities of all anti-personnel mines destroyed after the entry into force of this Convention for that State Party, to include a breakdown of the quantity of each type of anti-personnel mine destroyed, in accordance with

- Articles 4 and 5, respectively, along with, if possible, the lot numbers of each type of anti-personnel mine in the case of destruction in accordance with Article 4;
- h) The technical characteristics of each type of anti-personnel mine produced, to the extent known, and those currently owned or possessed by a State Party, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of anti-personnel mines; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information which may facilitate mine clearance; and
 - i) The measures taken to provide an immediate and effective warning to the population in relation to all areas identified under paragraph 2 of Article 5.
2. The information provided in accordance with this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the last calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.
 3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8 Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention, and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.
2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information which would assist in clarifying this matter.

3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of the States Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission, accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.
4. Pending the convening of any meeting of the States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.
5. The requesting State Party may propose through the Secretary-General of the United Nations the convening of a Special Meeting of the States Parties to consider the matter. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate this proposal and all information submitted by the States Parties concerned, to all States Parties with a request that they indicate whether they favour a Special Meeting of the States Parties, for the purpose of considering the matter. In the event that within 14 days from the date of such communication, at least one-third of the States Parties favours such a Special Meeting, the Secretary-General of the United Nations shall convene this Special Meeting of the States Parties within a further 14 days. A quorum for this Meeting shall consist of a majority of States Parties.
6. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties, as the case may be, shall first determine whether to consider the matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach a decision by consensus. If despite all efforts to that end no agreement has been reached, it shall take this decision by a majority of States Parties present and voting.
7. All States Parties shall cooperate fully with the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties in the fulfilment of its review of the matter, including any fact-finding missions that are authorized in accordance with paragraph 8.

8. If further clarification is required, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall authorize a fact-finding mission and decide on its mandate by a majority of States Parties present and voting. At any time the requested State Party may invite a fact-finding mission to its territory. Such a mission shall take place without a decision by a Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties to authorize such a mission. The mission, consisting of up to 9 experts, designated and approved in accordance with paragraphs 9 and 10, may collect additional information on the spot or in other places directly related to the alleged compliance issue under the jurisdiction or control of the requested State Party.

9. The Secretary-General of the United Nations shall prepare and update a list of the names, nationalities and other relevant data of qualified experts provided by States Parties and communicate it to all States Parties. Any expert included on this list shall be regarded as designated for all fact-finding missions unless a State Party declares its non-acceptance in writing. In the event of non-acceptance, the expert shall not participate in fact-finding missions on the territory or any other place under the jurisdiction or control of the objecting State Party, if the non-acceptance was declared prior to the appointment of the expert to such missions.

10. Upon receiving a request from the Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall, after consultations with the requested State Party, appoint the members of the mission, including its leader. Nationals of States Parties requesting the fact-finding mission or directly affected by it shall not be appointed to the mission. The members of the fact-finding mission shall enjoy privileges and immunities under Article VI of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations, adopted on 13 February 1946.

11. Upon at least 72 hours notice, the members of the fact-finding mission shall arrive in the territory of the requested State Party at the earliest opportunity. The requested State Party shall take the necessary administrative measures to receive, transport and accommodate the mission, and shall be responsible for ensuring the security of the mission to the maximum extent possible while they are on territory under its control.

12. Without prejudice to the sovereignty of the requested State Party, the fact-finding mission may bring into the territory of the requested State Party the necessary

equipment which shall be used exclusively for gathering information on the alleged compliance issue. Prior to its arrival, the mission will advise the requested State Party of the equipment that it intends to utilize in the course of its fact-finding mission.

13. The requested State Party shall make all efforts to ensure that the fact-finding mission is given the opportunity to speak with all relevant persons who may be able to provide information related to the alleged compliance issue.

14. The requested State Party shall grant access for the fact-finding mission to all areas and installations under its control where facts relevant to the compliance issue could be expected to be collected. This shall be subject to any arrangements that the requested State Party considers necessary for:

- a) The protection of sensitive equipment, information and areas;
- b) The protection of any constitutional obligations the requested State Party may have with regard to proprietary rights, searches and seizures, or other constitutional rights; or
- c) The physical protection and safety of the members of the fact-finding mission.

In the event that the requested State Party makes such arrangements, it shall make every reasonable effort to demonstrate through alternative means its compliance with this Convention.

15. The fact-finding mission may remain in the territory of the State Party concerned for no more than 14 days, and at any particular site no more than 7 days, unless otherwise agreed.

16. All information provided in confidence and not related to the subject matter of the fact-finding mission shall be treated on a confidential basis.

17. The fact-finding mission shall report, through the Secretary-General of the United Nations, to the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties the results of its findings.

18. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall consider all relevant information, including the report submitted by the fact-finding mission, and may request the requested State Party to take measures to address the compliance issue within a specified period of time. The requested State Party shall report on all measures taken in response to this request.

19. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means to further clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6.

20. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach its decisions referred to in paragraphs 18 and 19 by consensus, otherwise by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

Article 9 National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures, including the imposition of penal sanctions, to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10 Settlement of disputes

1. The States Parties shall consult and cooperate with each other to settle any dispute that may arise with regard to the application or the interpretation of this Convention. Each State Party may bring any such dispute before the Meeting of the States Parties.

2. The Meeting of the States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States parties to a dispute to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

3. This Article is without prejudice to the provisions of this Convention on facilitation and clarification of compliance.

Article 11 Meetings of the States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to consider any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:

- a) The operation and status of this Convention;
- b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;
- c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6;
- d) The development of technologies to clear anti-personnel mines;
- e) Submissions of States Parties under Article 8; and
- f) Decisions relating to submissions of States Parties as provided for in Article 5.

2. The First Meeting of the States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year after the entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. Under the conditions set out in Article 8, the Secretary-General of the United Nations shall convene a Special Meeting of the States Parties.

4. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 12 Review Conferences

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

- a) To review the operation and status of this Convention;

- b) To consider the need for and the interval between further Meetings of the States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11;
- c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Article 5; and
- d) To adopt, if necessary, in its final report conclusions related to the implementation of this Convention.

3. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 13 Amendments

1. At any time after the entry into force of this Convention any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Depository, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Depository no later than 30 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Depository shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of the States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two-thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to the States Parties.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for all States Parties to this Convention which have accepted it, upon the deposit with the Depositary of instruments of acceptance by a majority of States Parties. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14 Costs

1. The costs of the Meetings of the States Parties, the Special Meetings of the States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not parties to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 and the costs of any fact-finding mission shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 15 Signature

This Convention, done at Oslo, Norway, on 18 September 1997, shall be open for signature at Ottawa, Canada, by all States from 3 December 1997 until 4 December 1997, and at the United Nations Headquarters in New York from 5 December 1997 until its entry into force.

Article 16 Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval of the Signatories.

2. It shall be open for accession by any State which has not signed the Convention.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 17 Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.
2. For any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18 Provisional application

Any State may at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally paragraph 1 of Article 1 of this Convention pending its entry into force.

Article 19 Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20 Duration and withdrawal

1. This Convention shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating this withdrawal.
3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six-month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.
4. The withdrawal of a State Party from this Convention shall not in any way affect the duty of States to continue fulfilling the obligations assumed under any relevant rules of international law.

Article 21 Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 22 Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations

ที่มา: http://www.mineaction.org/advocacy_conventions/mbcfulltexttreaty.cfm?Outersiteid=OttawaTreaty18June.htm [2003, January 24].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

รัฐที่ลงนามและรัฐที่ให้สัตยาบันในอนุสัญญาออกตาวา

รัฐที่ลงนามและรัฐที่ให้สัตยาบันมีทั้งหมด 150 รัฐ (ข้อมูล ณ วันที่ 23 กันยายน 2003)

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
1.	อัฟกานิสถาน	11 กันยายน 2002	
2.	แอลเบเนีย	8 กันยายน 1998	29 กุมภาพันธ์ 2000
3.	อัลจีเรีย	3 ธันวาคม 1997	9 ตุลาคม 2001
4.	อันดอร์รา	3 ธันวาคม 1997	29 มิถุนายน 1998
5.	แอนโกลา	4 ธันวาคม 1997	5 กรกฎาคม 2002
6.	แอนติกาและบาร์บูดา	3 ธันวาคม 1997	3 พฤษภาคม 1999
7.	อาร์เจนตินา	4 ธันวาคม 1997	14 กันยายน 1999
8.	ออสเตรเลีย	3 ธันวาคม 1997	14 มกราคม 1999
9.	ออสเตรีย	3 ธันวาคม 1997	29 มิถุนายน 1998
10.	บาฮามาส	3 ธันวาคม 1997	31 กรกฎาคม 1998
11.	บังคลาเทศ	7 พฤษภาคม 1998	6 กันยายน 2000
12.	บาร์เบโดส	3 ธันวาคม 1997	26 มกราคม 1999
13.	เบลารุส	3 กันยายน 2003	
14.	เบลเยียม	3 ธันวาคม 1997	4 กันยายน 1998
15.	เบลีซ	27 กุมภาพันธ์ 1998	23 เมษายน 1998
16.	เบนิน	3 ธันวาคม 1997	25 กันยายน 1998
17.	โบลีเวีย	3 ธันวาคม 1997	9 มิถุนายน 1998
18.	บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	3 ธันวาคม 1997	8 กันยายน 1998
19.	บอตสวานา	3 ธันวาคม 1997	1 มีนาคม 2000
20.	บราซิล	3 ธันวาคม 1997	30 เมษายน 1999
21.	บรูไน	4 ธันวาคม 1997	
22.	บัลแกเรีย	3 ธันวาคม 1997	4 กันยายน 1998
23.	บูร์กินาฟาโซ	3 ธันวาคม 1997	16 กันยายน 1998
24.	บุรุนดี	3 ธันวาคม 1997	22 ตุลาคม 2003

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
25.	กัมพูชา	3 ธันวาคม 1997	28 กรกฎาคม 1999
26.	แคเมอรูน	3 ธันวาคม 1997	19 กันยายน 2002
27.	แคนาดา	3 ธันวาคม 1997	3 ธันวาคม 1997
28.	เคปเวิร์ด	4 ธันวาคม 1997	14 พฤษภาคม 2001
29.	สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	8 พฤศจิกายน 2002	
30.	ชาด	6 กรกฎาคม 1998	6 พฤษภาคม 1999
31.	ชิลี	3 ธันวาคม 1997	10 กันยายน 2001
32.	โคลัมเบีย	3 ธันวาคม 1997	6 กันยายน 2000
33.	คอโมโรส	19 กันยายน 2002	
34.	หมู่เกาะคุก	3 ธันวาคม 1997	
35.	คองโก	4 พฤษภาคม 2001	
36.	ซารีอี	2 พฤษภาคม 2002	
37.	คอซตาริกา	3 ธันวาคม 1997	17 มีนาคม 1999
38.	โกตดิวัวร์	3 ธันวาคม 1997	30 มิถุนายน 2000
39.	โครเอเชีย	4 ธันวาคม 1997	20 พฤษภาคม 1998
40.	ไซปรัส	4 ธันวาคม 1997	17 มกราคม 2003
41.	สาธารณรัฐเช็ก	3 ธันวาคม 1997	26 ตุลาคม 1999
42.	เดนมาร์ก	4 ธันวาคม 1997	8 มิถุนายน 1998
43.	จิบูตี	3 ธันวาคม 1997	18 พฤษภาคม 1998
44.	โตมิเนีย	3 ธันวาคม 1997	26 มีนาคม 1999
45.	โตมิเนีย	3 ธันวาคม 1997	30 มิถุนายน 2000
46.	เอกวาดอร์	4 ธันวาคม 1997	29 เมษายน 1999
47.	เอลซัลวาดอร์	4 ธันวาคม 1997	27 มกราคม 1999
48.	อิเควทอเรียลกินี	16 กันยายน 1998	
49.	เอริเทรีย	27 สิงหาคม 2001	
50.	เอธิโอเปีย	3 ธันวาคม 1997	
51.	ฟีจี	3 ธันวาคม 1997	10 มิถุนายน 1998
52.	ฝรั่งเศส	3 ธันวาคม 1997	23 กรกฎาคม 1998
53.	กาบอง	3 ธันวาคม 1997	8 กันยายน 2000

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
54.	แกมเบีย	4 ธันวาคม 1997	23 กันยายน 2002
55.	เยอรมนี	3 ธันวาคม 1997	23 กรกฎาคม 1998
56.	กานา	4 ธันวาคม 1997	30 มิถุนายน 2000
57.	กรีซ	3 ธันวาคม 1997	25 กันยายน 2003
58.	เกอร์เนดา	3 ธันวาคม 1997	19 สิงหาคม 1998
59.	กัวเตมาลา	3 ธันวาคม 1997	26 มีนาคม 1999
60.	กินี	4 ธันวาคม 1997	8 ตุลาคม 1998
61.	กินีบีสเซา	3 ธันวาคม 1997	22 พฤษภาคม 2001
62.	กายอานา	4 ธันวาคม 1997	5 สิงหาคม 2003
63.	เฮติ	3 ธันวาคม 1997	
64.	นครรัฐวาติกัน	4 ธันวาคม 1997	17 กุมภาพันธ์ 1998
65.	ฮอนดูรัส	3 ธันวาคม 1997	24 กันยายน 1998
66.	ฮังการี	3 ธันวาคม 1997	6 เมษายน 1998
67.	ไอซ์แลนด์	4 ธันวาคม 1997	5 พฤษภาคม 1999
68.	อินโดนีเซีย	4 ธันวาคม 1997	
69.	ไอร์แลนด์	3 ธันวาคม 1997	3 ธันวาคม 1997
70.	อิตาลี	3 ธันวาคม 1997	23 เมษายน 1999
71.	จาเมกา	3 ธันวาคม 1997	17 กรกฎาคม 1998
72.	ญี่ปุ่น	3 ธันวาคม 1997	30 กันยายน 1998
73.	จอร์เจีย	11 สิงหาคม 1998	13 พฤศจิกายน 1998
74.	เคนยา	5 ธันวาคม 1997	23 มกราคม 2001
75.	คิริบาส	7 กันยายน 2000	
76.	เลโซโท	4 ธันวาคม 1997	2 ธันวาคม 1998
77.	ไลบีเรีย	23 ธันวาคม 1999	
78.	ลิกเตนสไตน์	3 ธันวาคม 1997	5 ตุลาคม 1999
79.	ลิทัวเนีย	26 กุมภาพันธ์ 1999	12 พฤษภาคม 2003
80.	ลักเซมเบิร์ก	4 ธันวาคม 1997	14 มิถุนายน 1999
81.	มาซิโดเนีย	9 กันยายน 1998	
82.	มาดากัสการ์	4 ธันวาคม 1997	16 กันยายน 1999

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
83.	มัลดีฟส์	1 ตุลาคม 1998	7 กันยายน 2000
84.	มาเลเซีย	3 ธันวาคม 1997	22 เมษายน 1999
85.	มาลาวี	4 ธันวาคม 1997	13 สิงหาคม 1998
86.	มาลี	3 ธันวาคม 1997	2 มิถุนายน 1998
87.	มอลตา	4 ธันวาคม 1997	7 พฤษภาคม 2001
88.	หมู่เกาะมาร์แชลล์	4 ธันวาคม 1997	
89.	มอริเตเนีย	3 ธันวาคม 1997	21 กรกฎาคม 2000
90.	มอริเชียส	3 ธันวาคม 1997	3 ธันวาคม 1997
91.	เม็กซิโก	3 ธันวาคม 1997	9 มิถุนายน 1998
92.	มอลโดวา	3 ธันวาคม 1997	8 กันยายน 2000
93.	โมนาโก	4 ธันวาคม 1997	17 พฤศจิกายน 1998
94.	โมซัมบิก	3 ธันวาคม 1997	25 สิงหาคม 1998
95.	นาอูรู	7 สิงหาคม 2000	
96.	นามิเบีย	3 ธันวาคม 1997	21 กันยายน 1998
97.	เนเธอร์แลนด์	3 ธันวาคม 1997	12 เมษายน 1999
98.	นิวซีแลนด์	3 ธันวาคม 1997	27 มกราคม 1999
99.	นิการากัว	4 ธันวาคม 1997	30 พฤศจิกายน 1998
100.	ไนเจอร์	4 ธันวาคม 1997	23 มีนาคม 1999
101.	ไนจีเรีย	27 กันยายน 2001	
102.	นีอูเอ	3 ธันวาคม 1997	15 เมษายน 1998
103.	นอร์เวย์	3 ธันวาคม 1997	9 กรกฎาคม 1998
104.	ปานามา	4 ธันวาคม 1997	7 ตุลาคม 1998
105.	ปารากวัย	3 ธันวาคม 1997	13 พฤศจิกายน 1998
106.	เปรู	3 ธันวาคม 1997	17 มิถุนายน 1998
107.	ฟิลิปปินส์	3 ธันวาคม 1997	15 กุมภาพันธ์ 2000
108.	โปแลนด์	4 ธันวาคม 1997	
109.	โปรตุเกส	3 ธันวาคม 1997	19 กุมภาพันธ์ 1999
110.	กาตาร์	4 ธันวาคม 1997	13 ตุลาคม 1998
111.	โรมาเนีย	3 ธันวาคม 1997	30 พฤศจิกายน 2000

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
112.	รวันดา	3 ธันวาคม 1997	8 มิถุนายน 2000
113.	เซนต์คิตส์และเนวิส	3 ธันวาคม 1997	2 ธันวาคม 1998
114.	เซนต์ลูเชีย	3 ธันวาคม 1997	13 เมษายน 1999
115.	เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีน	3 ธันวาคม 1997	1 สิงหาคม 2001
116.	ซามัว	3 ธันวาคม 1997	23 กรกฎาคม 1998
117.	ซานมารีโน	3 ธันวาคม 1997	18 มีนาคม 1998
118.	เซาโตเมและปรินซิเป	30 เมษายน 1998	31 มีนาคม 2003
119.	เซเนกัล	3 ธันวาคม 1997	24 กันยายน 1998
120.	เซอร์เบียและมอนเตเนโกร	18 กันยายน 2003	
121.	เซเชลส์	4 ธันวาคม 1997	2 มิถุนายน 2000
122.	เซียร์ราลีโอน	29 กรกฎาคม 1998	25 เมษายน 2001
123.	สโลวัก	3 ธันวาคม 1997	25 กุมภาพันธ์ 1999
124.	สโลวีเนีย	3 ธันวาคม 1997	27 ตุลาคม 1998
125.	หมู่เกาะโซโลมอน	4 ธันวาคม 1997	26 มกราคม 1999
126.	แอฟริกาใต้	3 ธันวาคม 1997	26 มิถุนายน 1998
127.	สเปน	3 ธันวาคม 1997	19 มกราคม 1999
128.	ซูดาน	4 ธันวาคม 1997	13 ตุลาคม 2003
129.	ซูรินาเม	4 ธันวาคม 1997	23 พฤษภาคม 2002
130.	สวีเดน	4 ธันวาคม 1997	22 ธันวาคม 1998
131.	สวีเดน	4 ธันวาคม 1997	30 พฤศจิกายน 1998
132.	สวิตเซอร์แลนด์	3 ธันวาคม 1997	24 มีนาคม 1998
133.	ทาจิกิสถาน	12 ตุลาคม 1999	
134.	แทนซาเนีย	3 ธันวาคม 1997	13 พฤศจิกายน 2000
135.	ติมอร์ตะวันออก	7 พฤษภาคม 2003	
136.	ไทย	3 ธันวาคม 1997	27 พฤศจิกายน 1998
137.	โตโก	4 ธันวาคม 1997	9 มีนาคม 2000
138.	ตรินิแดดและโตเบโก	4 ธันวาคม 1997	27 เมษายน 1998
139.	ตูนิเซีย	4 ธันวาคม 1997	9 กรกฎาคม 1999
140.	ตุรกี	25 กันยายน 2003	

ลำดับที่	รายชื่อรัฐ/ดินแดน	วันที่ลงนาม (ค.ศ.)	วันที่ให้สัตยาบัน (ค.ศ.)
141.	เติร์กเมนิสถาน	3 ธันวาคม 1997	19 มกราคม 1998
142.	ยูกันดา	3 ธันวาคม 1997	25 กุมภาพันธ์ 1999
143.	ยูเครน	24 กุมภาพันธ์ 1999	
144.	สหราชอาณาจักร	3 ธันวาคม 1997	31 กรกฎาคม 1998
145.	อุรุกวัย	3 ธันวาคม 1997	7 มิถุนายน 2001
146.	วานูอาตู	4 ธันวาคม 1997	
147.	เวเนซุเอลา	3 ธันวาคม 1997	14 เมษายน 1999
148.	เยเมน	4 ธันวาคม 1997	1 กันยายน 1998
149.	แซมเบีย	12 ธันวาคม 1997	23 กุมภาพันธ์ 2001
150.	ซิมบับเว	3 ธันวาคม 1997	18 มิถุนายน 1998

ที่มา: States Signature and States Parties [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.icbl.org/> [2003, December 1].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

Paris Peace Agreement (Paris, 23 October 1991)

Annex 1 UNTAC Mandate

Section A General Procedures

1. In accordance with Article 6 of the Agreement, UNTAC will exercise the powers necessary to ensure the implementation of this Agreement, including those relating to the organisation and conduct of free and fair elections and the relevant aspects of the administration of Cambodia.
2. The following mechanism will be used to resolve all issues relating to the implementation of this Agreement which may arise between the Secretary-General's Special Representative and the Supreme National Council (SNC):
 - a) The SNC offers advice to UNTAC, which will comply with this advice provided there is a consensus among the members of the SNC and provided this advice is consistent with the objectives of the present Agreement;
 - b) If there is no consensus among the members of the SNC despite every endeavour of its President, H.R.H. Samdech Norodom Sihanouk, the President will be entitled to make the decision on what advice to offer to UNTAC, taking fully into account the views expressed in the SNC. UNTAC will comply with the advice provided it is consistent with the objectives of the present Agreement;
 - c) If H.R.H. Samdech Norodom Sihanouk, President of the SNC, the legitimate representative of Cambodian sovereignty, is not, for whatever reason, in a position to make such a decision, his power of decision will transfer to the Secretary-General's Special Representative. The Special Representative will make the final decision, taking fully into account the views expressed in the SNC;
 - d) Any power to act regarding the implementation of this Agreement conferred upon the SNC by the Agreement will be exercised by consensus or, failing such consensus, by its President in accordance with the procedure set out above. In the event that H.R.H. Samdech Norodom Sihanouk, President of the SNC, the

legitimate representative of Cambodian sovereignty, is not, for whatever reason, in a position to act, his power to act will transfer to the Secretary-General's Special Representative, who may take the necessary action;

e) In all cases, the Secretary-General's Special Representative will determine whether advice or action of the SNC is consistent with the present Agreement.

3. The Secretary-General's Special Representative or his delegate will attend the meetings of the SNC and of any subsidiary body which might be established by it and give its members all necessary information on the decisions taken by UNTAC.

Section B Civil Administration

1. In accordance with Article 6 of the Agreement, all administrative agencies, bodies and offices acting in the field of foreign affairs, national defence, finance, public security and information will be placed under the direct control of UNTAC, which will exercise it as necessary to ensure strict neutrality. In this respect, the Secretary-General's Special Representative will determine what is necessary and may issue directives to the above-mentioned administrative agencies, bodies and offices. Such directives may be issued to and will bind all Cambodian Parties.
2. In accordance with Article 6 of the Agreement, the Secretary-General's Special Representative, in consultation with the SNC, will determine which other administrative agencies, bodies and offices could directly influence the outcome of elections. These administrative agencies, bodies and offices will be placed under direct supervision or control of UNTAC and will comply with any guidance provided by it.
3. In accordance with Article 6 of the Agreement, the Secretary-General's Special Representative, in consultation with the SNC, will identify which administrative agencies, bodies and offices could continue to operate in order to ensure normal day-to-day life in Cambodia, if necessary, under such supervision by UNTAC as it considers necessary.

4. In accordance with Article 6 of the Agreement, the authority of the Secretary-General's Special Representative will include the power to:
 - a) Install in administrative agencies, bodies and offices of all the Cambodian Parties United Nations personnel, who will have unrestricted access to all administrative operations and information;
 - b) Require the reassignment or removal of any personnel of such administrative agencies, bodies and offices.
5. a) On the basis of the information provided in Article I, paragraph 3, of annex 2, the Special Representative of the Secretary-General will determine, after consultation with the Cambodian Parties, those civil police necessary to perform law enforcement in Cambodia. All Cambodian Parties hereby undertake to comply with the determination made by the Special Representative in this regard;
 - b) All civil police will operate under UNTAC supervision or control, in order to ensure that law and order are maintained effectively and impartially, and that human rights and fundamental freedoms are fully protected. In consultation with the SNC, UNTAC will supervise other law enforcement and judicial processes throughout Cambodia to the extent necessary to ensure the attainment of these objectives.
6. If the Secretary-General's Special Representative deems it necessary, UNTAC, in consultation with the SNC, will undertake investigations of complaints and allegations regarding actions by the existing administrative structures in Cambodia that are inconsistent with or work against the objectives of this comprehensive political settlement. UNTAC will also be empowered to undertake such investigation on its own initiative. UNTAC will take, when necessary, appropriate corrective steps.

Section C Military Functions

1. UNTAC will supervise, monitor and verify the withdrawal of foreign forces, the ceasefire and related measures in accordance with annex 2, including:

- a) Verification of the withdrawal from Cambodia of all categories of foreign forces, advisers and military personnel and their weapons, ammunition and equipment, and their non-return to Cambodia
 - b) Liaison with neighbouring Governments over any developments in or near their territory that could endanger the implementation of this Agreement;
 - c) Monitoring the cessation of outside military assistance to all Cambodian Parties;
 - d) Locating and confiscating caches of weapons and military supplies throughout the country;
 - e) Assisting with clearing mines and undertaking training programmes in mine clearance and a mine awareness programme among the Cambodian people.
2. UNTAC will supervise the regrouping and relocating of all forces to specifically designated cantonment areas on the basis of an operational timetable to be agreed upon, in accordance with annex 2.
 3. As the forces enter the cantonments, UNTAC will initiate the process of arms control and reduction specified in annex 2.
 4. UNTAC will take necessary steps regarding the phased process of demobilisation of the military forces of the parties, in accordance with annex 2.
 5. UNTAC will assist, as necessary, the International Committee of the Red Cross in the release of all prisoners of war and civilian internees.

Section D Elections

1. UNTAC will organise and conduct the election referred to in Part II of this Agreement in accordance with this section and annex 3.
2. UNTAC may consult with the SNC regarding the organisation and conduct of the electoral process.
3. In the exercise of its responsibilities in relation to the electoral process, the specific authority of UNTAC will include the following:
 - a) The establishment, in consultation with the SNC, of a system of laws, procedures and administrative measures necessary for the holding of a free and fair election in Cambodia, including the adoption of an electoral law and

- of a code of conduct regulating participation in the election in a manner consistent with respect for human rights and prohibiting coercion or financial inducement in order to influence voter preference;
- b) The suspension or abrogation, in consultation with the SNC, of provisions of existing laws which could defeat the objects and purposes of this Agreement;
 - c) The design and implementation of a voter education programme, covering all aspects of the election, to support the election process;
 - d) The design and implementation of a system of voter registration, as a first phase of the electoral process, to ensure that eligible voters have the opportunity to register, and the subsequent preparation of verified voter registration lists;
 - e) The design and implementation of a system of registration of political parties and lists of candidates;
 - f) Ensuring fair access to the media, including press, television and radio, for all political parties contesting in the election;
 - g) The adoption and implementation of measures to monitor and facilitate the participation of Cambodians in the elections, the political campaign and the balloting procedures;
 - h) The design and implementation of a system of balloting and polling, to ensure that registered voters have the opportunity to vote;
 - i) The establishment, in consultation with the SNC, of co-ordinated arrangements to facilitate the presence of foreign observers wishing to observe the campaign and voting;
 - h) Overall direction of polling and the vote count;
 - k) The identification and investigation of complaints of electoral irregularities, and the taking of appropriate corrective action;
 - l) Determining whether or not the election was free and fair and, if so, certification of the list of persons duly elected.
4. In carrying out its responsibilities under the present section, UNTAC will establish a system of safeguards to assist it in ensuring the absence of fraud

during the electoral process, including arrangements for Cambodian representatives to observe the registration and polling procedures and the provision of an UNTAC mechanism for hearing and deciding complaints.

5. The timetable for the various phases of the electoral process will be determined by UNTAC, in consultation with the SNC as provided in paragraph 2 of this section. The duration of the electoral process will not exceed nine months from the commencement of voter registration.
6. In organising and conducting the electoral process, UNTAC will make every effort to ensure that the system and procedures adopted are absolutely impartial, while the operational arrangements are as administratively simple and efficient as possible.

Section E Human Rights

In accordance with Article 16, UNTAC will make provisions for:

- a) The development and implementation of a programme of human rights education to promote respect for and understanding of human rights;
- b) General human rights oversight during the transitional period;
- c) The investigation of human rights complaints, and, where appropriate, corrective action.

Annex 2 Withdrawal, Ceasefire and Related Measures

Article I Ceasefire

1. All Cambodian Parties (hereinafter referred to as "the Parties") agree to observe a comprehensive ceasefire on land and water and in the air. This ceasefire will be implemented in two phases. During the first phase, the ceasefire will be observed with the assistance of the Secretary-General of the United Nations through his good offices. During the second phase, which should commence as soon as possible, the ceasefire will be supervised, monitored and verified by UNTAC. The Commander of the military component of UNTAC, in consultation with the Parties, shall determine the exact time and date at which the second

phase will commence. This date will be set at least four weeks in advance of its coming into effect.

2. The Parties undertake that, upon the signing of this Agreement, they will observe a ceasefire and will order their armed forces immediately to disengage and refrain from all hostilities and any deployment, movement or action that would extend the territory they control or that might lead to a resumption of fighting, pending the commencement of the second phase. "Forces" are agreed to include all regular, provincial, district, paramilitary and other auxiliary forces. During the first phase, the Secretary-General of the United Nations will provide his good offices to the Parties to assist them in its observance. The Parties undertake to co-operate with the Secretary-General or his representatives in the exercise of his good offices in this regard.
3. The Parties agree that, immediately upon the signing of this Agreement, the following information will be provided to the United Nations:
 - a) Total strength of their forces, organisation, precise number and location of deployments inside and outside Cambodia. The deployment will be depicted on a map marked with locations of all troop positions, occupied or unoccupied, including staging camps, supply bases and supply routes;
 - b) Comprehensive lists of arms, ammunition and equipment held by their forces, and the exact locations at which those arms, ammunition and equipment are deployed;
 - c) Detailed record of their minefields, including types and characteristics of mines laid and information of booby traps used by them together with any information available to them about minefields laid or booby traps used by the other Parties;
 - d) Total strength of their police forces, organisation, precise numbers and locations of deployments as well as comprehensive lists of their arms, ammunition and equipment and the exact locations at which those arms, ammunition and equipment are deployed.

4. Immediately upon his arrival in Cambodia, and not later than four weeks before the beginning of the second phase, the Commander of the military component of UNTAC will, in consultation with the Parties, finalise UNTAC's plan for the regroupment and cantonment of the forces of the Parties and for the storage of their arms, ammunition and equipment, in accordance with Article III of this annex. This plan will include the designation of regroupment and cantonment areas, as well as an agreed timetable. The cantonment areas will be established at battalion size or larger.
5. The Parties agree to take steps to inform their forces at least two weeks before the beginning of the second phase, using all possible means of communication, about the agreed date and time of the beginning of the second phase, about the agreed plan for the regroupment and cantonment of their forces and for the storage of their arms, ammunition and equipment and, in particular, about the exact locations of the regroupment areas to which their forces are to report. Such information will continue to be disseminated for a period of four weeks after the beginning of the second phase.
6. The Parties shall scrupulously observe the ceasefire and will not resume any hostilities by land, water or air. The commanders of their armed forces will ensure that all troops under their command remain on their respective positions, pending their movement to the designated regroupment areas, and refrain from all hostilities and from any deployment or movement or action which would extend the territory they control or which might lead to a resumption of fighting.

Article II Liaison System and Mixed Military Working Group

A Mixed Military Working Group (MMWG) will be established with a view to resolving any problems that may arise in the observance of the ceasefire. It will be chaired by the most senior United Nations military officer in Cambodia or his representative. Each Party agrees to designate an officer of the rank of brigadier or equivalent to serve on the MMWG. Its composition, method of operation and meeting places will be determined by the most senior United Nations military officer in consultation with the Parties. Similar

liaison arrangements will be made at lower military command levels to resolve practical problems on the ground.

Article III Regroupment and cantonment of the forces of the Parties and storage of their arms, ammunition and equipment

1. In accordance with the operational timetable referred to in paragraph 4 of Article I of the present annex, all forces of the Parties that are not already in designated cantonment areas will report to designated regroupment areas, which will be established and operated by the military component of UNTAC. These regroupment areas will be established and operational not later than one week prior to the date of the beginning of the second phase. The Parties agree to arrange for all their forces, with all their arms, ammunition and equipment, to report to regroupment areas within two weeks after the beginning of the second phase. All personnel who have reported to the regroupment areas will thereafter be escorted by personnel of the military component of UNTAC, with their arms, ammunition and equipment, to designated cantonment areas. All Parties agree to ensure that personnel reporting to the regroupment areas will be able to do so in full safety and without any hindrance.
2. On the basis of the information provided in accordance with paragraph 3 of Article I of the present annex, UNTAC will confirm that the regroupment and cantonment processes have been completed in accordance with the plan referred to in paragraph 4 of Article I of this annex. UNTAC will endeavour to complete these processes within four weeks from the date of the beginning of the second phase. On the completion of regroupment of all forces and of their movement to cantonment areas, respectively, the Commander of the military component of UNTAC will so inform each of the four Parties.
3. The Parties agree that, as their forces enter the designated cantonment areas, their personnel will be instructed by their commanders to immediately hand over all their arms, ammunition and equipment to UNTAC for storage in the custody of UNTAC.

4. UNTAC will check the arms, ammunition and equipment handed over to it against the lists referred to in paragraph 3. b) of Article I of this annex, in order to verify that all the arms, ammunition and equipment in the possession of the Parties have been placed under its custody.

Article IV Resupply of forces during cantonment

The military component of UNTAC will supervise the resupply of all forces of the Parties during the regroupment and cantonment processes. Such resupply will be confined to items of a non-lethal nature such as food, water, clothing and medical supplies as well as provision of medical care.

Article V Ultimate disposition of the forces of the Parties and of their arms, ammunition and equipment

1. In order to reinforce the objectives of a comprehensive political settlement, minimise the risks of a return to warfare, stabilise the security situation and build confidence among the Parties to the conflict, all Parties agree to undertake a phased and balanced process of demobilisation of at least 70 per cent of their military forces. This process shall be undertaken in accordance with a detailed plan to be drawn up by UNTAC on the basis of the information provided under Article I of this annex and in consultation with the Parties. It should be completed prior to the end of the process of registration for the elections and on a date to be determined by the Special Representative of the Secretary-General.
2. The Cambodian Parties hereby commit themselves to demobilise all their remaining forces before or shortly after the elections and, to the extent that full demobilisation is unattainable, to respect and abide by whatever decision the newly elected government that emerges in accordance with Article 12 of this Agreement takes with regard to the incorporation of parts or all of those forces into a new national army. Upon completion of the demobilisation referred to in paragraph 1, the Cambodian Parties and the Special Representative of the Secretary-General shall undertake a review regarding the final disposition of the

forces remaining in the cantonments, with a view to determining which of the following shall apply:

- a) If the Parties agree to proceed with the demobilisation of all or some of the forces remaining in the cantonments, preferably prior to or otherwise shortly after the elections, the Special Representative shall prepare a timetable for so doing, in consultation with them;
 - b) Should total demobilisation of all of the residual forces before or shortly after the elections not be possible, the Parties hereby undertake to make available all of their forces remaining in cantonments to the newly elected government that emerges in accordance with Article 12 of this Agreement, for consideration for incorporation into a new national army. They further agree that any such forces which are not incorporated into the new national army will be demobilised forthwith according to a plan to be prepared by the Special Representative. With regard to the ultimate disposition of the remaining forces and all the arms, ammunition and equipment, UNTAC, as it withdraws from Cambodia, shall retain such authority as is necessary to ensure an orderly transfer to the newly elected government of those responsibilities it has exercised during the transitional period.
3. UNTAC will assist, as required, with the reintegration into civilian life of the forces demobilised prior to the elections.
 4.
 - a) UNTAC will control and guard all the arms, ammunition and equipment of the Parties throughout the transitional period;
 - b) As the cantoned forces are demobilised in accordance with paragraph 1 above, there will be a parallel reduction by UNTAC of the arms, ammunition and equipment stored on site in the cantonment areas. For the forces remaining in the cantonment areas, access to their arms, ammunition and equipment shall only be on the basis of the explicit authorisation of the Special Representative of the Secretary-General;
 - c) If there is a further demobilisation of the military forces in accordance with paragraph 2. a) above, there will be a commensurate reduction by UNTAC of the arms, ammunition and equipment stored on site in the cantonment areas;

d) The ultimate disposition of all arms, ammunition and equipment will be determined by the government that emerges through the free and fair elections in accordance with Article 12 of this Agreement.

Article VI Verification of withdrawal from Cambodia and non-return of all categories of foreign forces

1. UNTAC shall be provided, no later than two weeks before the commencement of the second phase of the ceasefire, with detailed information in writing regarding the withdrawal of foreign forces. This information shall include the following elements:
 - a) Total strength of these forces and their organisation and deployment;
 - b) Comprehensive lists of arms, ammunition and equipment held by these forces, and their exact locations;
 - c) Withdrawal plan (already implemented or to be implemented), including withdrawal routes, border crossing points and time of departure from Cambodia.
2. On the basis of the information provided in accordance with paragraph 1 above, UNTAC will undertake an investigation in the manner it deems appropriate. The Party providing the information will be required to make personnel available to accompany UNTAC investigators.
3. Upon confirmation of the presence of any foreign forces, UNTAC will immediately deploy military personnel with the foreign forces and accompany them until they have withdrawn from Cambodian territory. UNTAC will also establish checkpoints on withdrawal routes, border crossing points and airfields to verify the withdrawal and ensure the non-return of all categories of foreign forces.
4. The Mixed Military Working Group (MMWG) provided for in Article II of this annex will assist UNTAC in fulfilling the above-mentioned tasks.

Article VII Cessation of outside military assistance to all Cambodian Parties

1. All Parties undertake, from the time of the signing of this Agreement, not to obtain or seek any outside military assistance, including weapons, ammunition and military equipment from outside sources.
2. The Signatories whose territory is adjacent to Cambodia, namely, the Governments of the Lao People's Democratic Republic, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam, undertake to:
 - a) Prevent the territories of their respective States, including land territory, territorial sea and air space, from being used for the purpose of providing any form of military assistance to any of the Cambodian Parties. Resupply of such items as food, water, clothing and medical supplies through their territories will be allowed, but shall, without prejudice to the provisions of sub-paragraph c) below, be subject to UNTAC supervision upon arrival in Cambodia;
 - b) Provide written confirmation to the Commander of the military component of UNTAC, not later than four weeks after the second phase of the ceasefire begins, that no forces, arms, ammunition or military equipment of any of the Cambodian Parties are present on their territories;
 - c) Receive an UNTAC liaison officer in each of their capitals and designate an officer of the rank of colonel or equivalent, not later than four weeks after the beginning of the second phase of the ceasefire, in order to assist UNTAC in investigating, with due respect for their sovereignty, any complaints that activities are taking place on their territories that are contrary to the provisions of the comprehensive political settlement.
3. To enable UNTAC to monitor the cessation of outside assistance to all Cambodian Parties, the Parties agree that, upon signature of this Agreement, they will provide to UNTAC any information available to them about the routes and means by which military assistance, including weapons, ammunition and military equipment, have been supplied to any of the Parties. Immediately after the second phase of the ceasefire begins, UNTAC will take the following practical measures:

- a) Establish checkpoints along the routes and at selected locations along the Cambodian side of the border and at airfields inside Cambodia;
- b) Patrol the coastal and inland waterways of Cambodia;
- c) Maintain mobile teams at strategic locations within Cambodia to patrol and investigate allegations of supply of arms to any of the Parties.

Article VIII Caches of weapons and military supplies

1. In order to stabilise the security situation, build confidence and reduce arms and military supplies throughout Cambodia, each Party agrees to provide to the Commander of the military component of UNTAC, before a date to be determined by him, all information at its disposal, including marked maps, about known or Suspected caches of weapons and military supplies throughout Cambodia.
2. On the basis of information received, the military component of UNTAC shall, after the date referred to in paragraph 1, deploy verification teams to investigate each report and destroy each cache found.

Article IX Unexploded ordnance devices

1. Soon after arrival in Cambodia, the military component of UNTAC shall ensure, as a first step, that all known minefields are clearly marked.
2. The Parties agree that, after completion of the regroupment and cantonment processes in accordance with Article III of the present annex, they will make available mine-clearing teams which, under the supervision and control of UNTAC military personnel, will leave the cantonment areas in order to assist in removing, disarming or deactivating remaining unexploded ordnance devices. Those mines or objects which cannot be removed, disarmed or deactivated will be clearly marked in accordance with a system to be devised by the military component of UNTAC.
3. UNTAC shall:
 - a) Conduct a mass public education programme in the recognition and avoidance of explosive devices;

- b) Train Cambodian volunteers to dispose of unexploded ordnance devices;
- c) Provide emergency first-aid training to Cambodian volunteers.

Article X Investigation of violations

1. After the beginning of the second phase, upon receipt of any information or complaint from one of the Parties relating to a possible case of non-compliance with any of the provisions of the present annex or related provisions, UNTAC will undertake an investigation in the manner which it deems appropriate. Where the investigation takes place in response to a complaint by one of the Parties, that Party will be required to make personnel available to accompany the UNTAC investigators. The results of such investigation will be conveyed by UNTAC to the complaining Party and the Party complained against, and if necessary to the SNC.
2. UNTAC will also carry out investigations on its own initiative in other cases when it has reason to believe or suspect that a violation of this annex or related provisions may be taking place.

Article XI Release of prisoners of war

The military component of UNTAC will provide assistance as required to the International Committee of the Red Cross in the latter's discharge of its functions relating to the release of prisoners of war.

Article XII Repatriation and resettlement of displaced Cambodians

The military component of UNTAC will provide assistance as necessary in the repatriation of Cambodian refugees and displaced persons carried out in accordance with Articles 19 and 20 of this Agreement, in particular in the clearing of mines from repatriation routes, reception centres and resettlement areas, as well as in the protection of the reception centres.

Annex 3 Elections

1. The constituent assembly referred to in Article 12 of the Agreement shall consist of 120 members. Within three months from the date of the election, it shall complete its tasks of drafting and adopting a new Cambodian Constitution and transform itself into a legislative assembly which will form a new Cambodian Government.
2. The election referred to in Article 12 of the Agreement will be held throughout Cambodia on a provincial basis in accordance with a system of proportional representation on the basis of lists of candidates put forward by political parties.
3. All Cambodians, including those who at the time of signature of this Agreement are Cambodian refugees and displaced persons, will have the same rights, freedoms and opportunities to take part in the electoral process.
4. Every person who has reached the age of eighteen at the time of application to register; or who turns eighteen during the registration period, and who either was born in Cambodia or is the child of a person born in Cambodia, will be eligible to vote in the election.
5. Political parties may be formed by any group of five thousand registered voters. Party platforms shall be consistent with the principles and objectives of the Agreement on a comprehensive political settlement.
6. Party affiliation will be required in order to stand for election to the constituent assembly. Political parties will present lists of candidates standing for election on their behalf, who will be registered voters.
7. Political parties and candidates will be registered in order to stand for election. UNTAC will confirm that political parties and candidates meet the established criteria in order to qualify for participation in the election. Adherence to a Code of Conduct established by UNTAC in consultation with the SNC will be a condition for such participation.
8. Voting will be by secret ballot, with provision made to assist those who are disabled or who cannot read or write.

9. The freedoms of speech, assembly and movement will be fully respected. All registered political parties will enjoy fair access to the media, including the press, television and radio.

Annex 4 Repatriation of Cambodian Refugees and Displaced Persons

Part I Introduction

1. As part of the comprehensive political settlement, every assistance will need to be given to Cambodian refugees and displaced persons as well as to countries of temporary refuge and the country of origin in order to facilitate the voluntary return of all Cambodian refugees and displaced persons in a peaceful and orderly manner. It must also be ensured that there would be no residual problems for the countries of temporary refuge. The country of origin with responsibility towards its own people will accept their return as conditions become conducive.

Part II Conditions Conducive to the Return of Refugees and Displaced Persons

- The task of rebuilding the Cambodian nation will require the harnessing of all its human and natural resources. To this end, the return to the place of their choice of Cambodians from their temporary refuge and elsewhere outside their country of origin will make a major contribution.
- Every effort should be made to ensure that the conditions which have led to a large number of Cambodian refugees and displaced persons seeking refuge in other countries should not recur. Nevertheless, some Cambodian refugees and displaced persons will wish and be able to return spontaneously to their homeland.
- There must be full respect for the human rights and fundamental freedoms of all Cambodians, including those of the repatriated refugees and displaced persons, in recognition of their entitlement to live in peace and security, free from intimidation and coercion of any kind. These rights would include, inter alia, freedom of movement within Cambodia, the choice of domicile and employment, and the right to property.

- In accordance with the comprehensive political settlement, every effort should be made to create concurrently in Cambodia political, economic and social conditions conducive to the return and harmonious integration of the Cambodian refugees and displaced persons.
- With a view to ensuring that refugees and displaced persons participate in the elections, mass repatriation should commence and be completed as soon as possible, taking into account all the political, humanitarian, logistical, technical and socio-economic factors involved, and with the co-operation of the SNC.
- Repatriation of Cambodian refugees and displaced persons should be voluntary and their decision should be taken in full possession of the facts. Choice of destination within Cambodia should be that of the individual. The unity of the family must be preserved.

Part III Operational Factors

8. Consistent with respect for principles of national sovereignty in the countries of temporary refuge and origin, and in close co-operation with the countries of temporary refuge and origin, full access by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), CRC and other relevant international agencies should be guaranteed to all Cambodian refugees and displaced persons, with a view to the agencies undertaking the census, tracing, medical assistance, food distribution and other activities vital to the discharge of their mandate and operational responsibilities; such access should also be provided in Cambodia to enable the relevant international organisations to carry out their traditional monitoring as well as operational responsibilities.
9. In the context of the comprehensive political settlement, the Signatories note with satisfaction that the Secretary-General of the United Nations has entrusted UNHCR with the role of leadership and co-ordination among intergovernmental agencies assisting with the repatriation and relief of Cambodian refugees and displaced persons. The Signatories look to all non-governmental organisations to co-ordinate as much as possible their work for the Cambodian refugees and displaced persons with that of UNHCR.

10. The SNC, the Governments of the countries in which the Cambodian refugees and displaced persons have sought temporary refuge, and the countries which contribute to the repatriation and integration effort will wish to monitor closely and facilitate the repatriation of the returnees. An ad hoc consultative body should be established for a limited term for these purposes. The UNHCR, the ICRC, and other international agencies as appropriate, as well as UNTAC, would be invited to join as full participants.
11. Adequately monitored short-term repatriation assistance should be provided on an impartial basis to enable the families and individuals returning to Cambodia to establish their lives and livelihoods harmoniously in their society. These interim measures would be phased out and replaced in the longer term by the reconstruction programme.
12. Those responsible for organising and supervising the repatriation operation will need to ensure that conditions of security are created for the movement of the refugees and displaced persons. In this respect, it is imperative that appropriate border crossing points and routes be designated and cleared of mines and other hazards.
13. The international community should contribute generously to the financial requirements of the repatriation operation.

Annex 5 Principles for a New Constitution for Cambodia

1. The constitution will be the supreme law of the land. It may be amended only by a designated process involving legislative approval, popular referendum, or both.
2. Cambodia's tragic recent history requires special measures to assure protection of human rights. Therefore, the constitution will contain a declaration of fundamental rights, including the rights to life, personal liberty, security, freedom of movement, freedom of religion, assembly and association including political parties and trade unions, due process and equality before the law, protection from arbitrary deprivation of property or deprivation of private property without just compensation, and freedom from racial, ethnic, religious or sexual

discrimination. It will prohibit the retroactive application of criminal law. The declaration will be consistent with the provisions of the Universal Declaration of Human Rights and other relevant international instruments. Aggrieved individuals will be entitled to have the courts adjudicate and enforce these rights.

3. The constitution will declare Cambodia's status as a sovereign, independent and neutral State, and the national unity of Cambodian people.
4. The constitution will state that Cambodia will follow a system of liberal democracy, on the basis of pluralism. It will provide for periodic and genuine elections. It will provide for the right to vote and to be elected by universal and equal suffrage. It will provide for voting by secret ballot, with a requirement that electoral procedures provide a full and fair opportunity to organise and participate in the electoral process.
5. An independent judiciary will be established, empowered to enforce the rights provided under the constitution.
6. The constitution will be adopted by a two-thirds majority of the members of the constituent assembly.

ที่มา: Paris Peace Agreement (Paris, October 23, 1991) [Online]. (n.d.) Available from: <http://www.websitesrcg.com/border/repatriation/Paris-Annexes.html> [2004, November 24].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอรอุมา จรรยาปิยพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2520 ที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2542 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2544 ระหว่างการศึกษหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิตได้รับทุนผู้ช่วยสอนจากคณะ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย